

eul_wid: fri-ab

Λυσίμαχος ὁ Ἱστορικός · Lysimachus the Historian

Egyptian Histories Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

t1-3 ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ Josephus C.

1a Arionem I, 34: Ἐπιτάξω δὲ τούτοις Λυσίμαχον, εἰληφότα μὲν τὴν αὐτὴν τοῖς προειρημένοις ὑπόθεσιν τοῦ ψεύματος, ὑπερπεπαικότα δὲ τὴν ἐκείνων ἀπιθανότητα τοῖς πλάσμασι. Δι' ὃ καὶ δῆλός ἐστι συντεθεικὼς κατὰ πολλὴν ἀπέχθειαν. Λέγει γὰρ ἐπὶ Βοκχόρεως τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων λεπρούς ὄντας καὶ ψωρούς, καὶ ἄλλα νοσήματά τινα ἔχοντας, εἰς τὰ ἱερὰ καταφεύγοντας μεταίτεῖν τροφήν. Παμπόλλων δὲ ἀνθρώπων νοσηλῖα περιπεσόντων, ἀκαρπίαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ γενέσθαι. Βόκχοριν δὲ, τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα, εἰς Ἄμμωνος πέμψαι περὶ τῆς ἀκαρπίας τοὺς μαντευσομένους τὸν θεὸν δὲ εἰπεῖν τὰ ἱερὰ καθάραι ἀπ' ἀνθρώπων ἀνάγνων καὶ δυσσεβῶν, ἐκβαλόντα αὐτοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν εἰς τόπους ἐρήμους, τοὺς δὲ ψωρούς καὶ λεπρούς βυθίσαι, ὡς τοῦ ἡλίου ἀγανακτοῦντος ἐπὶ τῇ τούτων ζωῇ, καὶ τὰ ἱερὰ ἀγνίσαι, καὶ οὕτω τὴν γῆν καρποφορήσειν. Τὸν δὲ Βόκχοριν τοὺς χρησμοὺς λαβόντα τοὺς τε ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας προσκαλεσάμενον κελεῦσαι ἐπιλογὴν ποιησαμένους τῶν ἀκαθάρτων τοῖς στρατιώταις τούτους παραδοῦναι κατάξιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον, τοὺς δὲ λεπρούς εἰς μολιβδίνους χάρτας ἐνδήσαντας, ἵνα καθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος. Βυθισθέντων δὲ τῶν λεπρῶν καὶ ψωρῶν, τοὺς ἄλλους συναθροισθέντας εἰς τόπους ἐκτεθῆναι ἐπ' ἀπωλείᾳ· συναχθέντας δὲ βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν, νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης πῦρ καὶ λύχνους καύσαντας φυλάττειν ἑαυτοὺς, τὴν τ' ἐπιοῦσαν νύκτα νηστεύσαντας ἰλάσκεσθαι τοὺς θεοὺς, περὶ τοῦ σῶσαι αὐτούς. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Μωϋσῆν τινα συμβουλευῶσαι αὐτοῖς παραβαλλομένους μίαν ὁδὸν τέμνειν, ἄχρις ἂν ἔλθωσιν εἰς τόπους οἰκουμένους, παρακελεύεσθαι τε αὐτοῖς μήτε ἀνθρώπων τινὶ εὐνοήσιν μήτε ἄριστα συμβουλεύσειν, ἀλλὰ τὰ χεῖρονα, θεῶν τε ναοὺς καὶ βωμοὺς, οἷς ἂν περιτύχωσιν, ἀνατρέπειν. Συναινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων, τὰ δοχθέντα ποιοῦντας διὰ τῆς ἐρήμου πορεύεσθαι, ἱκανῶς δὲ ὀχληθέντας ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκουμένην χώραν, καὶ τοὺς τε ἀνθρώπους ὑβρίζοντας καὶ τὰ ἱερὰ συλῶντας καὶ ἐμπρήσαντας ἐλθεῖν εἰς τὴν νῦν Ἰουδαίαν προσαγορευομένην, κτίσαντας δὲ πόλιν ἐνταῦθα κατοικεῖν. Τὸ δὲ ἄστυ τοῦτο Ἱερόσυλα ἀπὸ τῆς ἐκείνων διαθέσεως ὠνομάσθαι· ὕστερον δ' αὐτοὺς ἐπικρατήσαντας χρόνῳ διαλλάξαι τὴν ὀνομασίαν πρὸς τὸ μὴ οἰνειδίζεσθαι, καὶ τὴν τε πόλιν Ἱεροσόλυμα, καὶ αὐτοὺς Ἱεροσολύμους προσαγορεύεσθαι. Idem II, c. ^[40]

1b

2: Λυσίμαχος δὲ κατὰ Βόκχοριν τὸν βασιλέα, τουτέστι πρὸ ἐτῶν χιλίων ἑπτακοσίων (sc. ἀπαλλαγῆναι φησι τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰγύπτου)· Μόλων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ὡς αὐτοῖς ἔδοξεν. Josephus C. ^[5]

² Arion. II, 2: Τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν ἐλασθέντων τὸν αὐτὸν Λυσιμάχῳ σχεδιάσας—ἐνδεκα γὰρ αὐτοὺς εἶναι φησὶ μυριάδας—. Idem ibid.

³ II, 14: Καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Λυσίμαχος καὶ τινες ἄλλοι τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν περὶ τε τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν Μωυσέως καὶ περὶ τῶν νόμων πεποιήνται λόγους οὔτε δικαίους οὔτε ἀληθεῖς, τὸν μὲν ὡς γόητα καὶ ἀπατεῶνα διαβάλλοντες, τοὺς νόμους δὲ κακίας ἡμῖν καὶ οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φάσκοντες εἶναι διδασκάλους. ΘΗΒΑΪΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ. ^[5]

t4-5 E LIBRO PRIMO. Schol.

⁴ Ap. Rhod. III, 1179: Περὶ δὲ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξων συνείλοχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν. Schol.

⁵ Eur. Phoen. 26: Οἱ δὲ τὴν Σφίγγα Μακαρέως μὲν γενέσθαι γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Οὐκαλέγοντος, ἐνὸς τῶν ἐγχωρίων· οὗ τελευτήσαντος κατασχεῖν τὴν Σφίγγα, ἐπαναιρεθῆναι ὑπὸ τινος Οἰδίποδος συνελθόντος αὐτῇ. Τινὲς δὲ καὶ Λαΐου τὴν Σφίγγα παραδιδόασιν, ὡς Λυσίμαχος. E LIBRO DECIMO TERTIO. ^[5]

⁶ Schol. Sophocl. Oed. C. 91: Εἰσὶ γὰρ οἱ φασὶ τὸ μνῆμα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ, μεταγαγόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινὸς ἀσήμου χωρίου, καθάπερ ἱστορεῖν φησὶν Ἀρίζηλον Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ιγ' [ἐν γ'] τῶν Θηβαϊκῶν, γράφων οὕτως «Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος, καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοομένων, ἐκώλυον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγεννημένας συμφορὰς, ὡς ὄντος ἀσεβοῦς. Οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἰς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. Γινομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν, οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν Οἰδίπου ταφήν, ἐκέλευον τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. Οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν. Βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφήν ποιήσασθαι, καταθάπτουσιν νυκτὸς ἐν ἱερῷ Δήμητρος, ἀγνοήσαντες τὸν τόπον. Καταφανοὺς δὲ γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν ἐπὶ τῶν, τί ποιῶσιν. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν, μὴ κινεῖν τὸν ἰκέτην τῆς θεοῦ. Διόπερ αὐτοῦ τέθαιπται. Τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον κληθῆναι.» Schol. ^[20]

⁷ Pind. Isthm. IV, 104: Περὶ τῶν Ἡρακλέος παίδων Λυσίμαχος φησὶ τινὰς ἱστορεῖν, μὴ ὑπὸ Ἡρακλέος, ἀλλ' ὑπὸ τινῶν δολοφονηθῆναι ξένων. Schol.

⁸ Eurip. Hippol. 545: Λυσίμαχος δὲ φησὶν ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς παραδόξοις, τριάκοντα ἀργυρίου τάλαντα ἀπαιτούντων (τῶν Οἰχαλιέων sc.) ποινὴν ἐπὶ Ἰφίτῳ, οὕτως ἐπ' αὐτοὺς Ἡρακλέα στρατεῦσαι. ΝΟΣΤΟΙ.

E LIBRO PRIMO. Schol.

^{9a} Pind. Pyth. V, 108: Περὶ τῆς εἰς Κυρήνην ἀφίξεως τῶν Ἀνηνοριδῶν Λυσίμαχος ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων ἱστορεῖ, παρ' Ἀμνακί (Ἀκαμνάκει?) βασιλεῖ Λιβύων αὐτοὺς ὥκηκέναι, μὴ βουλομένους συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πεπορθηκόσι, καὶ ὅτι ἔκτισαν μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ τῆς θαλάσσης κείμενον λόφον Ἀνηνοριδῶν ἐπικεκλημένον. Tzetzes ad Lyc. ^[5]

^{9b} 874: Λυσίμαχος ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως λέγει· «Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἰππόλοχος, οἱ Ἀνηνορίδαι, παρ' Ἀκαμνάκει βασιλεῖ Λιβύων ὥκησαν, μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον

πορθήσασιν, οἱ μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ τῆς θαλάσσης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ὥκησαν.» E LIBRO SECUNDO. ^[5]

¹⁰ Plutarch. De fluu. c. 18, 12: Ἀθηναῖον δ' ὄρος ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ἀπ' Ἀθηνᾶς. Μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν Διομήδης, εἰς Ἄργος ὑποστρέψας, εἰς τὸν Κεραύνιον ἀνέβη λόφον, καὶ τέμενος Ἀθηνᾶς κατασκευάσας, τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηναῖον μετωνόμασε. Γεννᾶται δ' ἐν τῇ ἀκρωρεῖα ῥίζα παρόμοιος πηγάνω· ἦν ἐὰν γυνὴ φάγη τις κατ' ἄγνοιαν, ἐμμανὴς γίνεται· καλεῖται δ' Ἀδράστεια· καθὼς ἱστορεῖ Πλησίμαχος (scr. Λυσίμαχος) ἐν β' Νόστων. Schol. ^[5]

¹¹ Apoll. Rh. I, 558, de Achille: Διαπεφωνήκασι δὲ καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός ... Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων κατὰ λέξιν λέγων· «Σουΐδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης, οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι, καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας καὶ Δαΐμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τὸυναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Δηίμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἄκτορος· ἄλλοι δὲ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.» Hesychii: Σκύρος, πόλις ἢ νῆσος ἢ λατύπη. ^[10]

¹² Σκῦρος, ἀργιλώδης· Λυσίμαχος, τὴν λατύπην. Schol.

¹³ Venet. Eurip. Androm. 24: Ἰδίως ἓνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τρεῖς λεγόντων, Πύρρον, Μολοσσὸν, Αἰακίδην [καὶ Τρωάδα]. Λυσίμαχος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων φησὶ Πρόξενον καὶ τὸν Ἀκάνθιον Νικομήδην ἐν τοῖς Λακεδαιμονικοῖς ἱστορεῖν μὲν ἐκ τῆς Ἀνδρομάχης γενέσθαι τοὺς προειρημένους, ἐκ δὲ Λεωνάσσης τῆς Κλεωδαίου Ἄργον, Πέργαμον, Πάνδαρον, Δωριέα, Ἔραον, Δανάην, Εὐρύμαχον. Φασὶ δὲ Πύρρῳ μὲν ἐγχειρίσαι τὴν βασιλείαν τὸν πατέρα, Μολοσσῷ δὲ τὴν ἐκ τῆς προσηγορίας τιμὴν προστάξαντα τὴν χώραν Μολοσσίαν ὀνομάζειν. Διὸ τὸν Αἰακίδην ὑπ' αὐτῆς ὑπεκτεθῆναι Ἀνδρομάχης, πρὸς τὸ, εἰ διὰ τὴν ἀπαιδίαν Ἑρμιόνης καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀσθένειαν γένοιτό τι τοῖς τέκνοις δυσχερὲς, μὴ ὑποχειρίους πάντας ληφθῆναι. Idem ibid. ^[15]

¹⁴ 33: Ὁ μὲν Εὐριπίδης ἀπὸ Νεοπτολέμῳ φησὶν εἶναι τὴν Ἑρμιόνην, ὁ δὲ Λυσίμαχος ταύτην παραινείου, ὃς γράφει· «Γήμας ... (Γήμαντι πρῶτον?) Ἑρμιόνην τὴν Μενέλεω καὶ Ἑλένης, μετὰ ταῦτα Λεώνασσαν τὴν Κλεοδαίου τοῦ [Ἡρακλέους], ἐξ ἐκείνης μὲν γενέσθαι Μολοσσὸν ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ καὶ [ταύτην ἀπ' αὐτοῦ] κληθῆναι· ἐκ δὲ τῆς Λεωνάσσηςγενον, Δωριέα, Πέργαμον,χωρον.» Ταῦτα μὲν Λυσίμαχος ... δὲ ὁ τραγωδιοποιὸς ὕστερον δὲ Διομήδῃ συνοικῆσαι [Νεοπτο]λέμῳ Ἀγχίαλον γενέσθαι δὲ ἐν μὲν Ἀνδρομάχῃ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος Photius: [Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματο ς] . ^[10]

¹⁵ .. Οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι δὲ (sc. τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Ἀθηναίους) σαμαίνῃ· ὃ ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ Νόστων. Τὸ δὲ πλᾶσμα Δούριδος. E LIBRO TERTIO. ^[5]

¹⁶ Athenaeus IV: Οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσεὺς ... ἀδελφὴν Φακὴν καλουμένην, ἣν ἄλλοι τινὲς Καλλιστῶ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν Μνασέα τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῶν φησι Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόστων. Eustath. ^[5]

¹⁷ ad Od.: Κατὰ δὲ Λυσίμαχον αὐτῷ (τῷ Ὀδυσσεῖ) ἐξ Εὐύππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασιν. Servius ad Virgil.

^{17a} Aen. II, 211: Hos dracones Lysimachus Curifin et Periboeam (Porcen et Charriboeam?) dicit; filios vero Laocoontis Ethronem et Melanthum Thessandrus (?) dicit. Schol.

¹⁸ Venet. et Vatican. in Eurip. Androm. 888: [Ἦνπερ μόνην (sc. Ἑρμιόνην) γε Τυνδαρίς τίκτει κόρη Ἑλένη κα τ' οἴκους πατρί (Μενελάω)] Λυσίμαχος καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσι γενέσθαι ἐξ

Ἑλένης καὶ Νικόστρατον. Ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας Πλεισθένην φησὶ, μεθ' οὗ εἰς Κύπρον ἀφίχθαι τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἀλεξάνδρῳ Ἀγανόν. Schol. ^[5]

- ¹⁹ Vat. et Neapol. in Eurip. Troad. 31: [Αἰχμαλωτῖδων (Trojanarum) ... τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι] Ἐνιοὶ ταῦτά φασι κατὰ χάριν εἰρῆσθαι· μηδὲν γὰρ εἰληφέναι τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐκ τῶν λαφύρων, ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν καὶ ἀφίκοντο εἰς Ἴλιον Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος δὲ τὸν τὴν Περσίδα (l. Πέρσιν Ἰλίου; Cobet. scr. Περσίδα) πεποιηκότα φησὶ γράφειν οὕτως· Θησεΐδαις δ' ἔπορεν δῶρα κρείων Ἀγαμέμνων ἡδὲ Μενεσθῆϊ μεγαλήτορι ποιμένι λαῶν. Schol. ^[10]
- ²⁰ Eur. Hecub. 892: Λυσίμαχος δὲ φησι Δημοφῶντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους τετάρτου Θαρρηγιῶνος [ἰσταμένου] δωδεκάτῃ (sc. τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν συμβῆναι). (ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΟΥ?) ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΩΝ.
- ²¹ Harpocratio: Μεταγεινίων ... ὁ β' μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται· ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγεινίῳ θύουσιν, ὡς Λυσιμαχίδης ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν. Idem: Μαιμακτηριῶν, ὁ ε' μὴν παρ' Ἀθηναίοις.
- ²² .. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δ' ἐστὶν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικὸς, ὡς φησι Λυσιμαχίδης ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν· ἀρχὴν δὲ λαβόντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταραττέται καὶ μεταβολὴν ἔχει. Harpocratio: Σκίρα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν. ^[5]
- ²³ Φασὶ δὲ οἱ γράψαντες Περὶ τε ἑορτῶν καὶ μηνῶν Ἀθήνησι, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης, ὡς τὸ σκίρον σκιαδίον ἐστὶ μέγα, ὑφ' ᾧ φερομένων ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινὰ τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἰέρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἑτεροβουτάδαι. Σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. Καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιδάδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἑλευσίνιου μάντεως κεκληῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος. Schol. ^[10]
- ²⁴ Soph. Oed. C. 56: Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδήμειαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως· «Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος. Καὶ ἔστιν αὐτοῦ παλαιὸν ἱδρυμα καὶ βωμὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ.» Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ἣ τῷ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἥφαιστου. Πεποιήται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δεύτερος. Καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΑΤΤΙΚΟΙΣ ΡΗΤΟΡΩΝ. ^[10]

Πρὸς Καϊκίλιον. Ammonius: Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει.

- ²⁵ Θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. [Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι·] πότερον θεατὴς ἢ χάριν μαντευμάτων; καὶ Αἰσχύλος· βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν. Ἀμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα, δέον εἰπεῖν θεάσασθαι. Διαστέλλει οὖν τοῦτο ἐπιμελῶς Λυσιμαχίδης ἐν τῷ πρὸς Καϊκίλιον περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥητόρων, καὶ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται. Καὶ ἔστι τὸ θεάσασθαι, ὥπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν, τὸ δὲ θεωρεῖν, φησὶν, οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τῶν θεῶν ὠρεῖν, τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. Διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμάτων [μὲν] ἔνεκα πεμπομένους σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβεῖα, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς. Καὶ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικόν, οὐχὶ διὰ τὰς θεάς (ὡς Καϊκίλιος ὑπέλαβεν), ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι.

[15]